

РЕШЕНИЕ

№ 1999

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **765** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адв.М. Г., против решение № 1280 от 13.12.2021г., постановено по НАХД № 11658/2021г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 116 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-622/22.07.2021г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор".

Наведени са доводи за неправилност на решението, поради постановяване му при съществени процесуални нарушения и неправилно тълкуване на материалния закон. Счита, че неправилно е наложена санкция за нарушение, извършено в условия на повторност. Релевират се доводи относно липсата на отегчаващи вината обстоятелства и несъответствие на наложената санкция с характера на извършеното нарушение, наложеното наказание не съответства на целите на чл. 12 от ЗАНН. Изложени са аргументи за маловажност на административното нарушение, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като към момента на съставяне на акта за установяване

на административно нарушение (АУАН) застрахованият изцяло е получил определеното му застрахователно обезщетение. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. Алтернативно, иска се наказателното постановление да бъде изменено, като се преквалифицира наложената санкция като такава по чл. 644, ал. 1, т.1 от КЗ и да се наложи санкция в размер на предвидения в закона минимум.

Ответникът Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № Р-10-622/22.07.2021г. издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2, във вр. с ал. 1, т. 2, вр. с §1, т. 51 от ДР на Кодекса на застраховането (КЗ) на ЗД [фирма], е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 000 лева, за извършено административно нарушение по чл. 126, ал.1, т.3, вр. чл. 312, §1, буква „в“ от Делегиран регламент /ЕС/ 2015/35 на Комисията.

За да постанови оспореното решение, Софийският районен съд възприел за установена като безспорна фактическата обстановка на извършване на нарушение на чл. 126, ал.1, т.3, вр. чл. 312, §1, буква „в“ от Делегиран регламент /ЕС/ 2015/35 на Комисията, посочена в Акта за установяване на административно нарушение и в НП № Р-10-622/22.07.2021г., извеждайки същата от писмените доказателства по делото и показанията на актосъставителя - св. Чауш.

Според задължителните за касационната инстанция фактически установявания на СРС, че при извършена служебна проверка в електронния портал на КФН, чрез който застрахователните дружества подават своите отчети, справки, доклади и приложения, било установено, че ЗД [фирма] е представило заверен от одиторите годишен финансов отчет, отчет за платежоспособност и финансово състояние, и актюерски доклад. С вх. № РГ-10-4-37/18.05.2021г. дружеството е входило годишни справки по чл.3, ал.1, т.2 от Наредба № 53 и доклад за фактически констатации за извършени съвместни процедури на годишните справки по чл.3, ал.1, т.2 от Наредба № 53, както и заверени годишни справки по чл.3, ал.1, т.2 от Наредба № 53 (образци с годишни количествени данни по чл.304, §1, б.„г“ от Регламент (ЕС) 2015/35) и доклад за фактически констатации с вх. № РГ-10-4-39/20.05.2021г.

Констатирано е закъснение за подаването на посочените отчети и справки по чл. 3, ал.1, т.2 от Наредба № 53, тъй като съгласно чл. 3, ал.1 от Наредбата посочените

документи, отнасящи се до финансовата 2020г. следва да се подадат до 08.04.2021г. – 14 седмици след края на годината.

Във връзка с констатираното нарушение от ЗД [фирма], бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-579 от 18.06.2021г., връчен на представител на дружеството, който го е подписал без възражение.

Срещу АУАН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП № Р-10-622 от 22.07.2021г., в което нарушението е описано като такова по чл. 126, ал.1, т.2 вр. чл.126, ал.3 от КЗ вр. с §9, ал.1, т.5 от ПРЗ на КЗ, вр. с чл.3, ал.1 от Наредба № 53, вр. с чл.312, §1, б.“в“ от Делегиран регламент ЕС 2015/35 на Комисията, изразяващо се в забавяне представянето на годишните справки, доклади и приложения по чл.3, ал.1 от Наредба № 53 и чл.126, ал.1, т.2 от КЗ за финансовата 2020г., извършено на 09.04.2021г.

За констатираното нарушение, на ЗД [фирма] е наложена санкция в размер на 2 000 лв., като е съобразено, че нарушението е извършено повторно, тъй като за същото нарушение е съставено НП № Р-10-788 от 28.08.2019г., което е влязло в сила на 20.06.2020г.

Процесното НП е връчено на представител на дружеството на 29.07.2021г.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 1280 от 13.12.2021г. по НАХД № 11658/2021г., с което е потвърдено НП № Р-10-662/22.07.2021г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2 от КЗ на дружеството ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 126, ал.1, т.2 вр. чл.126, ал.3 от КЗ вр. с §9, ал.1, т.5 от ПРЗ на КЗ, вр. с чл.3, ал.1 от Наредба № 53, вр. с чл.312, §1, б.“в“ от Делегиран регламент ЕС 2015/35 на Комисията.

Със заповед № 3-2/08.01.2021г., зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“ е определил служители от Дирекция „Застрахователен надзор“, които да съставят АУАН за нарушения по КЗ, сред които е и лицето, съставило АУАН № Р-06-579 от 18.06.2021г., въз основа на който е съставено процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 1280 от 13.12.2021г. по НАХД № 11658/2021г., с което е потвърдено НП № Р-10-662/22.07.2021г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2 от КЗ на дружеството ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 126, ал.1, т.2 вр. чл.126, ал.3 от КЗ вр. с §9, ал.1, т.5 от ПРЗ на КЗ, вр. с чл.3, ал.1 от Наредба № 53, вр. с чл.312, §1, б.“в“ от Делегиран регламент ЕС 2015/35 на Комисията. Санкцията е наложена за това, че застрахователят е представил заверени годишни справки, доклади и приложения чл.3, ал.1 от Наредба № 53 и чл.126, ал.1, т.2 от КЗ за финансовата 2020г., със закъснение от 43 дни.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си

задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от ЗД [фирма], допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставеното въз основа на акта НП, с процесуалните правила за тяхното издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 16, ал.1, т. 19 ЗКФН, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП са издадени при спазване на процесуалните правила. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. От доказателствата по делото е безспорно, че касаторът в качеството му на задължено лице не е подало в срок до 08.04.2021г. годишни справки, доклади и приложения за финансовата 2020 година, а е сторил това след изтичане на законоустановения срок съгласно чл.312, §1, б.“в“ от Делегиран регламент ЕС 2015/35 на Комисията, който е 14 седмици след края на годината, едва на дати 17.05.2021г., 18.05.2021г. и 20.05.2021 г. В нормата на чл. 126,ал.1 от КЗ е вменено задължение на застрахователя, съответно на презастрахователя да представя за целите на финансовия надзор в комисията:

годишен финансов отчет – в сроковете по Регламент (ЕС) 2015/35;. годишни справки, доклади и приложения – в сроковете по Регламент (ЕС) 2015/35;. тримесечни отчети, справки, доклади и приложения – в сроковете по Регламент (ЕС) 2015/35; месечни отчети и справки – до края на месеца, следващ месеца, за който се отнасят.) Отчетите и справките по ал. 1 се подават във формата на електронен документ, подписан с

квалифициран електронен подпис съгласно изискванията на наредбата по чл. 125. Годишният финансов отчет и годишните справки, доклади и приложения по ал. 1, т. 1 и 2 се заверяват от одиторите по чл. 101, ал. 1. Комисията определя с наредба информацията и данните от отчетите и справките по ал. 1, които подлежат на публично оповестяване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 9 от Закона за Комисията за финансов надзор. От друга страна по силата на § 9.ал.1, т.5 от ПЗР на КЗ всеки застраховател, съответно презастраховател, предоставя годишната информация по чл. 126, ал. 1, т. 2 в сроковете, както следва: информацията относно финансовата година 2019 г. и всяка следваща година - в сроковете по Регламент 2015/35.. Информацията относно финансовата 2020 г. попада в обхвата на горепосочената правна норма, следователно дружеството жалбоподател е следвало да подаде своите годишни справки, доклади и приложения не по-късно от 14 седмици, след края на финансовата година. Съгласно чл.312, §1, б.“в“ Делегиран регламент /ЕС/ 2015/35 на Комисията от 10 октомври 2014г. застрахователните и презастрахователните предприятия представят на надзорните органи: в) образците с годишни количествени данни, посочени в член 304, параграф 1, буква г) от настоящия регламент, в рамките на сроковете, посочени в член 308б, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО, и след края на преходния период, установен в посочения член, но не по-късно от 14 седмици след края на финансовата година на предприятието. В конкретния случай от доказателствата по делото е видно, че касаторът не е изпълнил това вменено му от закона задължение в предвидения от нормата на § 9,ал.1, т.5 от ПЗР на КЗ срок до 08.04.2021г. да подаде информацията в КФН за финансовата 2020г.

Неизпълнението в срок на установеното задължение от страна на застрахователя е правнорелевантния факт, пораждащ неговата отговорност и основание за налагане на имуществена санкция. Извършеното административно нарушение е формално и съставът му е осъществен с липсата на дължимото активно поведение след изтичане на предвидения срок. Следователно на 09.04.2021г., така както е отразено в наказателното постановление, административното нарушение е било извършено.

Не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Преценката на органа за наличието на предпоставки за приложението на института на маловажния случай, не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Процесното нарушение е особено укоримо, тъй като възпрепятства упражняването на надзор на застрахователната дейност от съответния държавен орган – КФН, създава предпоставки за възникване на недоверие в стабилността и ефективността на застрахователната система в България. Законодателят е предвидил по-завишени критерии и изисквания към осъществяваната от застрахователите дейност. Извършването на застрахователни услуги е поставено под специален държавен надзор, поради което съблюдаването на законовите изисквания в тази област е изключително важно за неговата стабилност. Непредставянето на справките и доклади в срока е формално нарушение и затова не следва да се отчита настъпването или ненастъпването на вредоносен резултат, достатъчно е че същото е осъществено в обективната действителност. Видът и характерът на обществените отношения регулирани с Кодекса за застраховането, предполагат по-висока степен на обществена опасност при тяхното изпълнение или нарушаване. Както се посочи, касае се за предварително известни на адресата

задължения, който е следвало да организира дейността си по начин, че да спазва законовите срокове. Ето защо, липсват предпоставки за маловажност на извършеното от касатора нарушение. Конкретното деяние не разкрива по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с деяние от същия вид, не са налице обстоятелства, които да мотивират подобен извод. Дали процесното нарушение е първо или повторно в разглеждания случай няма отношение към въпроса за неговата маловажност. Дали то е първо, тоест дали преди него са извършвани същите или подобни нарушения от застрахователно дружество, евентуално би имало някакво значение при определяне на размера на санкцията.

Извършеното нарушение е санкционирано в чл. 644, ал. 2, вр. ал.1, т. 2 КЗ. Съгласно посочената норма на закона на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 – чл. 643 КЗ, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, и ако това нарушение се извърши в условията на повторност, се налага имуществена санкция от 2000 до 40 000 лв. 2000 до 40 000 лв. за юридическо лице или едноличен търговец. Наложена санкция е в минимално предвидения в закона размер – 2 000 лева. Правилно нарушението е квалифицирано като такова, извършено при повторност, тъй като за същото нарушение е наложена и друго наказание, а процесното нарушение е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-788 от 28.08.2019г., което е влязло в сила на 20.06.2020г. Наложено наказание не е явно несправедливо, защото е в рамките на закона и в законоустановения размер и то минимален.

В случая имуществената санкция е в предвидения от законодателя минимален размер. Поради това и искането за намаляване на наложеното наказание, преквалифицирайки го от такова по чл. 644, ал.2 КЗ, като такова по чл. 644, ал. 1, т.1 КЗ, съдът счита за неоснователно. При определяне размера на имуществената санкция, АНО е приложил санкционната разпоредба на чл. 644, ал.1, т.2 КЗ, касаеща санкциите за ЮЛ, а не както е посочил жалбоподателя чл. 644, ал.2 КЗ. Същевременно, посочената от касатора разпоредба на чл. 644, ал.1, т.1 КЗ касае глоба за физически лица, а касатора е ЮЛ.

Ответникът по касация претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид новоприетата разпоредба на чл. 63, ал.5 ЗАНН /Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г./, такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждение, съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения, Административен съд София-град, VIII-ми касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1280 от 13.12.2021г., постановено по НАХД № 11658/2021г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 116 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-622/22.07.2021г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор".

ОСЪЖДА ЗД [фирма], с ЕИК[ЕИК], [населено място] ДА ЗАПЛАТИ НА Комисията за финансов надзор сумата от 80,00 лв., направени по делото разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: